

Sveti Filip Neri

God: 26. maj

»Bodite veseli! Vedra misel krepi srce in stori, da človek vztraja v dobrem!«

To so besede Filipa Nerija, svetnika, ki mu rečejo kar humoristični svetnik, kajti bil je izredno vedre narave in se je zelo rad šalil, zlasti iz sebe – pravi šaljivec zmore namreč vedro priznati svoje slabosti. Vsepovsod, kamor je prišel, je sejal dobro voljo in veselost.

Živel je v 16. stoletju v osrednji Italiji. Sprva je bil učitelj in je poučeval otroke, vendar je v sebi začutil klic, naj se ves preda Bogu. Postal je duhovnik in se ves posvetil skrbi za ljudi v imenu Božje ljubezni. Po cele dneve je presedel v spovednici in številni ljudje so mu zaupali težo svojih grehov, saj jih je znal potolažiti in jim odpreti oči za dobro, za nove korake k svetosti.

Posebno rad pa je bil med otroki in mladimi. Vedno jim je ponavljal: »Bodite mirni, bodite pridni ...« in dodal: »...

če le morete.« Razumel je, da otroci svojo živahnost težko obvladujejo. Vendar jih je Filip znal tudi umiriti. Bral jim je iz dobrih knjig, pogovarjal

»Lenoba je najhujša kuga. Vedno moramo biti s čim zaposleni!«

se je z njimi in jih navajal k dobrim delom, zlasti k skrbi za starejše, bolnike in reveže. Vedno znova jim je govoril, da jih ima Bog rad in da se je vredno vsak trenutek truditi in vedno znova vstati, tudi če si se maloprej spotaknil – če narediš napako, jo popraviš in greš naprej.

Ustanovil je bratovščino duhovnikov in poudarjal: »Naše edino redovno pravilo je ljubezen.« Tudi svojim sobratom je bil s svojim dobrovoljnim veseljem pravi zgled, saj se človek zelo rad prepusti kislim idejam, kajne?

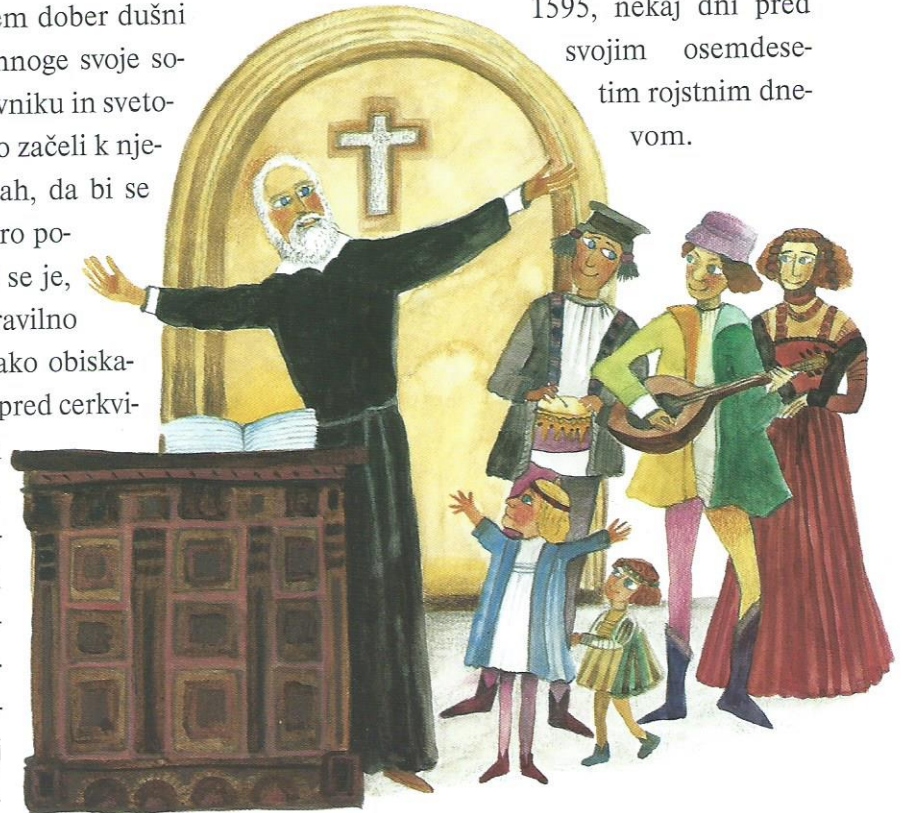
Sveti Filip Neri nam je pravi zgled, da sprejmemo veselje za svojo življenjsko držo. Boste videli, spleča se biti vesel in veselje sejati okoli sebe!

Rimski meščani so imeli Filipa Nerija tako radi, da so mu že v času njegovega življenja dali vzdevek »svetnik«. Še danes mnogi pravijo, da je Filip Neri med najbolj prijaznimi svetniki. On je znal govoriti o veri veselo, večkrat celo zelo smešno. V njegovi bližini je vsak takoj razumel, da je vera v Jezusa Kristusa nekaj lepega in osrečujočega.

Filip Neri je postal duhovnik leta 1551, ko je že dopolnil 36 let. Prej je dolga leta študiral in prebral veliko debelih knjig. Vedel je skoraj vse, kar bi mu kot župniku lahko prišlo prav. Po posvečenju pa zanj niso bile več pomembne knjige, ampak ljudje. Zanje je hotel biti predvsem dober dušni pastir. V tem je zares prekašal mnoge svoje sodobnike. Glas o čudovitem duhovniku in svetovalcu se je hitro razširil. Kmalu so začeli k njemu prihajati ljudje v dolgih vrstah, da bi se lahko spovedali. Filip je znal dobro poslušati vsakega človeka. Potrudil se je, da bi vsakega razumel in mu pravilno svetoval. Njegove maše so bile tako obiskane, da so ljudje napolnili še cesto pred cerkvijo. Najbolj pa so uživali pri njem otroci. Filipa so imeli tako radi, da so ga klicali »Pipo buono« (dobri Pipo). Zanje je vsak dan našel kakšno novo igro. Kmalu so začele prihajati k njemu takšne množice, da je moral najeti velike dvorane za svoje nedeljske maše. Kaj takega se v Rimu še ni zgodilo.

Prihajali so čarovniki, pevci in muzikanti; to se je pelo in igralo. Pipo je bil vedno sredi med njimi. Pripovedoval je o Bogu in o Jezusu in si hitro osvojil srce vsakega. Tako je hotel pokazati, kakšna mora biti prava Cerkev. Ljudje so mu bili za njegovo pričevanje vere zelo hvaležni.

Hkrati pa se je Filip zavedal, da mora narediti kaj, kar bo njegovo delo ohranilo za poznejše rodove. Ustanovil je red, katerega člani so se imenovali oratorijanci. Zbirali se so v oratoriju. »Naše edino pravilo je ljubezen!« je o svojem redu rekel Filip. Vse svoje življenje je bil Filip najlepši zgled ljubezni vsem, s katerimi se je srečal. Umrli je leta 1595, nekaj dni pred svojim osemdesetim rojstnim dnevom.

Kako si predstavljaš mašo, pri kateri se ne bi dolgočasil?

Filip Filippo Philo Fips Fili Filko Lipp Lipperi Lipps Lippo Pippo Zdenko